379R1795

14.8.79 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 206/5

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1795/79 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 10ης Αὐγούστου 1979

περί καθορισμοῦ τῶν γενικῶν κανόνων χορηγήσεως συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως γιά τούς σπόρους κίκεως

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1610/79 τοῦ Συμβουλίου τῆς 24ης Ἰουλίου 1979 περί καθορισμοῦ συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως γιά τούς σπόρους κίκεως τῶν περιόδων ἐμπορίας 1979/1980, 1980/1981 καί 1981/1982[1], καί ἰδίως τό ἄρθρο 3 παράγραφος 1,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1610/79 πρέπει νά θεσπισθοῦν οἱ γενικοί κανόνες σύμφωνα μέ τούς ὁποίους χορηγεῖται συμπληρωματική ἐνίσχυση καθώς καί οἱ λεπτομέρειες τοῦ ἐλέγχου τοῦ δικαιώματος γιά τήν ἐνίσχυση αὐτή·

ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ καλή λειτουργία τοῦ καθεστῶτος ἐνισχύσεως πρέπει νά καθορίζεται ὅτι ἡ ἐνίσχυση καταβάλλεται ἀπό τό Κράτος Μέλος, στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου μεταποιοῦνται οἱ σπόροι, καί γιά τούς σπόρους πού τυγχάνουν τῆς ἐνισχύσεως πού προβλέπεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2874/77[2], ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ τιμή πωλήσεως πού ὁρίζεται στίς συμβάσεις πού ἔχουν συναφθεῖ μέ τούς παραγωγούς εἶναι τουλάχιστον ἴση μέ τήν ἐλάχιστη τιμή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2, προσαυξημένη κατά τή συμπληρωματική ἐνίσχυση· ὅτι ὁ ἔλεγχος δύναται νά περιορίζεται ἀποκλειστικά στήν ἐξακρίβωση τῆς τηρήσεως τοῦ ὅρου αὐτοῦ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ἡ συμπληρωματική ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1610/79 χορηγεῖται σύμφωνα μέ τούς ὅρους πού ὁρίζονται στά ἄρθρα 2, 3 καί 4 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Ἄρθρο 2

1. Ἡ συμπληρωματική ἐνίσχυση καταβάλλεται ἀπό τό Κράτος Μέλος στήν ἐπικράτεια τοῦ ὁποίου λαμβάνει χώρα ἡ μεταποίηση τῶν σπόρων.

2. Ἡ ἐνίσχυση αὐτή χορηγεῖται γιά τίς ποσότητες τῶν σπόρων κίκεως γιά τίς ὁποῖες ἡ ἐνίσχυση πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2874/77 χορηγεῖται ὑπό τόν ὅρο ὅτι ἡ τιμή πωλήσεως πού ὁρίζεται στίς συμβάσεις πού ἔχουν συναφθεῖ μέ τούς παραγωγούς εἶναι τουλάχιστον ἴση μέ τήν ἐλάχιστη τιμή πού ἀναφέρεται στό ἐν λόγω ἄρθρο 2, προσαυξημένη κατά τό ποσό τῆς συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως.

Ἄρθρο 3

1. Τά Κράτη Μέλη παραγωγῆς ἐξακριβώνουν ἄν οἱ συμβάσεις ἀνταποκρίνονται στούς ἀπαιτούμενους ὅρους γιά τή χορήγηση τῆς συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως.

2. Σέ περίπτωση ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1853/78, τό πιστοποιητικό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο αὐτό καθορίζει ἄν οἱ ἐν λόγω σπόροι δύνανται νά τύχουν συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως.

Ἄρθρο 4

Ἄν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ λήψη μεταβατικῶν μέτρων γιά τήν περίοδο ἐμπορίας 1979/1980, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τήν τήρηση τῆς ἐλάχιστης τιμῆς προσαυξημένης κατά τό ποσό τῆς συμπληρωματικῆς ἐνισχύσεως, τότε τά μέτρα αὐτά θεσπίζονται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 38 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ.

(1) ΕΕ ἀριθ. N 190 τῆς 28.7.1979, σ. 4.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 332 τῆς 24.12.1977, σ. 1.
(3) ΕΕ ἀριθ. 172 τῆς 30.9.1966, σ. 3025/66.
(4) ΕΕ ἀριθ. N 78 τῆς 30.3.1979, σ. 1.

136/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί δημιουργίας κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν λιπαρῶν οὐσιῶν([3]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 590/79([4]).

Ἄρθρο 5

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει ἀπό τήν ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος Μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 10 Αὐγούστου 1979.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

M. O'KENNEDY